

Zajíček a liška

Míša Růžičková

Byl jeden les, v tom lese stál domeček, který každý znal.
Písničku hrál, jen pojdte dál, zajíček před ním tancoval.

Za chvíli ozvalo se tiché klepání, to tiché klepy klep všem hrůzu nahání.
Pozdravil: „Dobré ráno já jsem zajíček, bylo by tady pro mně místa kousíček“?
Jen pojdte dál, písničku hrál, kdo by se u nás v lese bál.

Byl jeden dům u domu stříška a zajíček už dávno spal,
potichu v noci přišla liška a on se hrozně polekal.

Když v noci ozvalo se tiché klepání, to tiché klepy klep všem hrůzu nahání.
Kdo stojí za dveřmi a proč chce vejít dál, kdo se to do domečku v noci dobýval?
Jen pojdte dál, písničku hrál, kdo by se u nás v lese bál.

Byl jeden dům, celý se třás, zajíček klepal se, jak ďas.
„Už je tu zas, chce sežrat nás, čí je ten divný tenký hlas“?

Za dveřmi ozvalo se tiché klepání, to tiché klepy klep všem hrůzu nahání.
„Jsem Tvoje maminka a chci tu s Tebou být, nesu ti polínka, ať můžeš zatopit“.
Jen pojdte dál, písničku hrál, kdo by se u nás v lese bál.

Byl jeden dům, písničku hrál, zajíček nevěděl co dál.
Lišky se bál, dobře ji znal, na pomoc ježka zavolal.

Do noci ozvalo se tiché klepání, to tiché klepy klep všem hrůzu nahání.
Zajíček vstal a řekl, že je čas jít ven: „Společně s ježkem tu zlou lišku vyženem“.
Jen pojdte dál, písničku hrál, nezvané hosty popíchal.

A od těch dob, je v lese klid, kdo chce tam, může klidně jít.
Lišce 5 malých zajíčků, fouká bolavou pacičku.
Nananana.....